



RAJH SE NE PODA: VPIJE HITLER

Varšava se še drži

JUGOSLAVIJA PRIZNA RUSIJO?

GDANSK, 19. sept. — Danes se je pripeljal Hitler v mesto, da mu čestita, ker se je mesto pridružilo rajhu. Ob tej priliki je imel Hitler govor, ki se je potom radia razposlal po vsem svetu ob petih popoldne (ob enajstih dopoldne ameriški čas).

Hitler je v svojem govoru poudarjal, da se ne bo Poljska nikdar več dvignila in da hoče on s svojim ruskim zaveznikom ustvariti sedaj trajen mir v Evropi. Rekel je, da on ne želi vojne z Anglijo ali Francijo, ampak da je Anglija, ki se zama trudi, da bi razbila nacizem v Nemčiji.

Ako pa hočeta Anglija in Francija vojno, bosta dobili 500 bomb za vsako, ki se bo razpočila na nemški zemlji. Nemčija se ne bo nikdar podala, ker je zdaj bolj zedinjena kot je še bila kdaj, je vpil Hitler.

Hitler je govoril nadalje, da je zastoj skušal poravnati spor z Poljsko mirnim potom, a Poljaki niso hoteli poslušati, našuntani od Anglije.

BELGRAD, Jugoslavija, 20. sept. — Iz zanesljivih virov se poroča, da bo Jugoslavija v kratkem priznala Rusijo. V nekaj dneh se poda diplomatska misija iz Belgrada v Moskvo, da se podpiše pogodbo za priznanje Rusije. Dogovori so že skoro vsi končani, treba je le še nekaj formalnosti. Sedanja vlada je bila vedno proti-ruska in če bo prišlo zdaj do pogodbe med obema državama, to pomeni, da je sedanji položaj in ruski vpad v Poljsko sprejeto. Ako Jugoslavija prizna Rusijo, bo s tem spremenjena tudi vsa politika balkanskih držav.

NOVA POLJSKA VLADA PODPIŠE MIR

CERNAUTI, Romunska. — Od poljske strani prihajajo poročila, da se bo ustanovila nova poljska vlada, ki bo prijazna Nemčiji in Rusiji, ki bo nadomestila vladu predsednika Moscickija, ministra Becka, maršala Smigly-Rydzja in druge poljske voditelje, ki so zbežali v Romunijo. Ta nova vlada, kot se poroča, bo takoj podpisala mir z Nemčijo in Rusijo in sprejela pogoje, kakor ji bodo narekovani od napadalcev.

Kakor se sodi, bo ta nova vlada stala na čelu novi državi, ki bo ustvarjena med Rusijo in Nemčijo kot nekaka zagovodna med obema državama. Iz Nemčije so že dospeli zemljevidi, ki kažejo meje nove države.

NADALJNI BOJI NA POLJSKEM

BERLIN, 19. sept. — Nemško armadno poveljstvo poroča, da Poljaki še vedno branijo Varšavo. To je že enajst dni, kar Nemci mesto oblegajo in bombardirajo, toda mesto se ne poda. V bitki pri Bzuri, 60 milj. zapadno od Varšave, so Nemci baje zajeli 50.000 poljskih vojakov. Poveljstvo nemških čet, ki oblegajo Lwow, je poslalo v mesto zahtevo, da se poda.

V bližini mesta Kutno je še vedno 13 poljskih divizij, ki kljubujejo Nemcem. Dalje je del poljske armade še pri Varšavi in del pri Lwowu. Kljub temu, da je njih usoda zapečatena, zlasti zdaj, ko so Poljaki med dvema ognjema, ruskim in nemškim, pa se vseeno še ne podajo.

Vojni poročevalci pišejo, da se bo postavila poljska armada v zadnjem obupnem boju na peterskih krajih: 1) severno od Varšave, 2) v okolici Bialystoka, 3) na obeh bregovih reke Bug pri Brest-Litovsku, kjer je pol trdnjave v nemških, pol v poljskih rokah, 4) v hribih med Lwowom in Przemyšlom in 5) ob reki Tarta med Lodzem in Posnom.

Kovno, Litva, 19. sept. — Ruske čete so danes zasedle mesto Vilno blizu litvinske meje. Večina poljskih čet je bila zapustila mesto, še predno so ruske čete dosele tje. Druga ruska armada se pa pomika južno proti Lwowu. Med rusko in litvinsko vlado pride v par dneh do razgovora glede Vilne, ki je staro litvinsko mesto in ki so ga jim vzeli Poljaki leta 1920. Rusko armadno poveljstvo poroča, da so ruske čete zavzele več manjših mest na 500 milj. dolgi fronti vzdolž Poljske.

BOJI NA ZAPADNI FRONTI

PARIS, 19. sept. — Francosko poveljstvo poroča, da je bilo vso noč obojestransko obstreljavanje v krajih vzhodno od Saara. Nemške čete so poskušale vzpizoriti izpad na tej fronti, toda so bile vržene nazaj.

Kakor se je izvedelo, so Nemci postavili v akcijo 16 in pol palčne pomorske topove, ki so pritrjeni na odprtih železniških vozovih. Sicer je pa položaj na zapadni fronti neizpremenjen.

NEMCI UDARIJO PREKO BELGIJE

WASHINGTON, D. C. 19. sept. — Iz Evrope prihajajo poročila, da namerava Nemčija napasti Francijo preko nevtralne Nizozemske in Belgije. Najprej bi udrla v Nizozemsko in potem preko Belgije v Francijo, kjer ni nobenih posebnih obmejnih utrd. Druga poročila pa zatrjujejo, da bo udarila Nemčija preko Švice v Francijo. Ali pa bodo Nemci udarili na treh krajih: skozi Belgi-

jo, pri Verdunu in skozi Švico in tako razdelili francosko armado na tri dele. Ako pride do tega, da se bo pričelo z resnimi boji na zapadni fronti, bodo stopili v akcijo tudi aeroplani, ki niso dozdaj napravili še nobene škode na tem bojišču, ne v ozadju bojne črte.

V Washingtonu napeto čakajo, kaj bosta odgovorili Anglija in Francija na Hitlerjev govor danes popoldne, ki ga je imel v Gdanskem in v katerem je namignil, da bi se pričelo z mirovno konferenco.

Ameriški komunisti so zelo poparjeni, ker jih je Stalinova politika spravila v blamažo

Washington, D. C. — Idealisti in vneti zagovorniki sovjetske Rusije gledajo z veliko nevoljo in kislim obrazom na Stalinovo politično potezo oziroma politično igro v treh dejanjih. Ameriški komunisti so pred vojno ošabno dvigali glave in pripovedovali nezaupljivim ljudem, da se ni treba bati Rusije, ki je edina prava zagovornica demokracije pod tem božjim soncem.

Pa je prišla tista slavna pogodba med Rusijo in Nemčijo. Komunisti so dobili prvo kľofuta, ker se je zvezala velika demokratska država z največjim nasilnikom na svetu, diktatorjem in smrtnim sovražnikom komunizma — Hitlerjem.

Ameriški komunisti so vlekli Stalina iz blata in hoteli zatrje-

vati, da je Stalin to storil samo radi tega, da se ohrani svetovni mir. Komunisti pa niso še preboleli te sramote, ko je priletela iz Moskve druga kľofuta — Stalin se je spravil z Japonci, proti katerim so vpili komunisti, da ga zijo vse človeške pravice na Kitajskem.

In pred par dnevi so morali ameriški komunisti požreti še eno Stalinovo "strategijo", ki je pa krona vseh — Stalin je zgrabil Poljake od zadej in jih nagljal proti nemškim topovom.

Vzpričo teh Stalinovih mahinacij se je izrazil nek ameriški komunist, da ga veseli, da je Stalin končno snel svojo masko z obraza in se pokazal v svoji pravi luči.

Ameriška vlada ne ve še, če naj smatra Rusijo za vojskujočo državo ali ne

Washington, D. C. — Tujezemska politika ameriške vlade si beli glavo, kako naj smatra vpad Rusije v Poljsko. Državni oddelek ameriške vlade ni še dobil dovolj informacij, da bi določil, ali je postala Rusija s svojim vpadom v Poljsko vojskujoča sila ali ne. Če se jo smatra za vojskujočo silo, potem morajo Zed. države glasom nevtralne postave takoj prekiniti z njo trgovske zveze kar se tiče izvoza orožja in municije.

Nekateri smatrajo, da Anglija in Francija ne bosta proglasili

Teden za pisanje

Teden od 1. do 7. oktobra je določen po odloku zvezne pošte Zed. držav, da se piše pisma. Sicer jih pišemo vsak dan, toda v tem tednu naj bi se še vsak posebej potrudil, da napiše pismo prijateljem, znancem, sorodnikom in drugim. V času, ko je ves svet iz reda, bomo v tej deželi s prijazno pismeno besedo vplivali na medsebojno prijateljstvo in obdržali tesne prijateljske vezi, ki so tako potrebne v teh razburkanih časih.

V bolnišnico

V Glenville bolnišnico se je podala na operacijo Mary Zdešar, 20601 Arbor Ave., Euclid, O. Obiski še niso dovoljeni.

Rusija je hotela ameriške bojne ladje

Washington, D. C. — Pred Diesovim odborom je pričal večeraj Sam Carp, rojen v Rusiji in ki pravi, da je svak sovjetskega komisarja za zunanje zadeve, Molotova. V svojih izjavah je Carp izpovedal, da je dobil leta 1936 iz Moskve \$100.000.000, da kupi nekaj ameriških bojnih ladij in letal. Njegove knjige kažejo, da je plačal v juniju 1937 \$5.000 in v juniju 1938 \$20.000 nekemu Preston McGoodwinu, ki naj bi posredoval za nakup boj-

nih ladij in letal. Kot se je doglalo, je McGoodwin zaposlen pri Narodnem demokratskem odboru v Washingtonu. Preiskava je tudi dognala, da je bil Preston McGoodwin od leta 1913 do 1921 ameriški poslanik za Venezuelo. Carp izjavlja, da je dal McGoodwinu ček za \$5.000, a vsoto \$20.000 mu je izplačal v gotovini. Pravi tudi, da ni vedel, da ima McGoodwin politične zveze z vladno administracijo in da mu je samo rekel, da ima fine politi-

Po diplomatsko

Dallas, Texas. — Ko se je peljal podpredsednik Zed. držav, John Garner, skozi to mesto v Washington k izrednemu zasedanju, so ga vprašali, kako bo volil glede nevtralne postave. "To," je rekel Mr. Garner, "bom povedal samo predsedniku, njegovemu kabinetu in kongresni zbornici, pa nikomur drugemu." "Med nama rečeno," je šil vanj nekdo prav zaupno, "povej mi, kako dolgo boste v Washingtonu?" "Nakar mu je zašepetal Garner: "Med nama rečeno, še tega ne bom povedal."

Mussolini je imenoval poslanika za Anglijo

Rim, 19. sept. — Že od 12. julija ni imela Italija svojega poslanika v Angliji, odkar je bil odpoklican poslanik Dino Grandi, ki je bil imenovan ministrom za pravosodje. Novi laški poslanik je Giuseppe Bastianini, star šele 40 let. S tem imenovanjem se sodi, da so se oblažili diplomatski odnosi med Anglijo in Italijo. To tudi dokazuje, da Italija ne namerava še stopiti v vojno, kajti sicer bi Mussolini ne imenoval poslanika, če bi čutil, da se bodo v kratkem odnosi z Anglijo prekinili.

Smrtna kosa

Nagroma je preminil Anton Struna, star 47 let, stanujoč na 12605 Longmead Ave., West Park. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Mary roj. Močnik in štiri otroke: Anthony, Agnes omož. Homich, Olga omož. Bender in Mary, sestro Jožefo v Indianapolis, Ind., vnuke in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Gaborju pri Stični, kjer zapušča sestro Frances Polončič in več sorodnikov. Tukaj je bival 28 let ter je bil član društva sv. Janeza Krst. št. 37 JSKJ in društva France Prešeren št. 17 SDZ. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v soboto ob 9:15 dopoldne, v cerkev Annunciation in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zela in sinovi. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalom pa izrekamo naše sožalje.

Nov odbor

Društvo Katoliških Borštnarjev št. 1640 je izvolilo sledeči odbor za leto 1939-40: Predsednik Frank Martich, podpredsednik John Mesec, tajnik Frank Trepal Jr., zapisnikar Anton Grošel, blagajnik Albert Jermek, speaker Stefan Stefančič, vratar Frank Perme, spremljevalca: Daniel Pavšek, Frank Kocin Jr., zastavonoša Lawrence Pavšek; nadzorni odbor: Frank Martich Jr., Steve Stefancic Jr., Frank Mesec.

Žalostna vest

Mr. John Pekol, 5415 Spencer Ave. je prejel iz stare domovine žalostno vest, da mu je v vasi Sahovec, fara Dobrnjč na Dolenjskem umrl oče Matija, po domače Druč, v visoki starosti 89 let. V stari domovini zapuščajo sorprogo, štiri sinove in dve hčeri ter številne druge sorodnike. Najmož v miru počiva v rojstni zemlji.

Zadušnica

V petek 22. septembra se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete v Collinwoodu ob osmih sv. maša za pok. John Skufca ob približno 9. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Do 100,000 Poljakov je padlo za domovino

Cernauti, Romunska. — Poljska pehota in topništvo, kar se ga še ustavlja nemški in ruski sili, se bori brez pomoči letal, katere so Poljaki vse odpeljali v Romunijo. Ta ostanek poljske armade se bori na svojo pest, brez vsakih navodil od generalnega štaba, ki je zbežal čez mejo v Romunijo. Vojaški eksperti sodijo, da je v tej vojni padlo od 50.000 do 100.000 poljskih vojakov.

Pred izbruhom vojne so Poljaki trdili, da lahko izgube en milijon mož, predno bo Varšava di. padla. Nemške izgube se pa računajo od 35.000 do 50.000 mož. Medtem se pa še vedno vije dolga vrsta beguncev v Romunijo. Policija v tem mestu računa, da je pribežalo iz Poljske najmanj 100.000 oseb, vojakov in civilistov. In še vedno prihajajo drugi. Romunske oblasti hite postavljati taborišča za begunce. Med begunci vlada tuga in jad. Otroci iščejo svoje matere, matere svoje otroke, žene svoje možje. Nekateri imajo svoje še na Poljskem in ne vedo o njih usolijon mož, predno bo Varšava di.

Zed. države pričakujejo, da bodo naprošene za posredovanje pri ponudbi za premirje

Washington, D. C. — Vladni krogi se pripravljajo, da pride v kratkem ponudba za premirje od strani Hitlerja in da se bo vprašalo tudi Zed. države za sodelovanje pri tem. Sodi se, da se bo obrnil Hitler do Anglije in Francije za premirje ali za dogovore, kakorhitro bo vsa Poljska zasedena od nemških in ruskih čet. Pričakuje se, da bo Hitler pripravljen pustiti vso ostalo Poljsko in da si bo pridržal samo koridor in Gdansk oziroma to, kar je pripadalo Nemčiji pred svetovno vojno. Hitler bo tudi pripravljen garantirati varnost francoske meje za kolikor let bosta Hitlerja in da se bo vprašalo tudi Zed. države za sodelovanje pri tem. Sodi se, da se bo obrnil Hitler do Anglije in Francije za premirje ali za dogovore, kakorhitro bo vsa Poljska zasedena od nemških in ruskih čet.

Kakor se pa govori v vladnih ameriških krogih, Zed. države ne bodo sodelovale, dokler bo nameraval Hitler obdržati tudi eno samo ped poljske zemlje.

Senator Borah dvomi nad odkritosrčnostjo Francije in Anglije

Washington, D. C. — Senator Borah, republikanec iz države Idaho, je izjavil, da se godi v Evropi nekaj čudnega, ker Anglija in Francija ne napadata Nemčije na zapadni fronti, kakor bi se pričakovalo. Borah je tudi mnenja, da pomeni vpad Rusije v Poljsko izgubo Turčije za zapadne zaveznike, da pa bi to lahko doprineslo hitrejši mir, ker bi Anglija in Francija sprevideli, da sta Nemčija in Rusija prevelik kos mesa za eno malco.

Zdaj je večji izgled za mir, toda ne takoj, je rekel Borah. Na vsak način je pa Anglija postavljena na preizkušnjo in ne ve, kaj bi storila. Ako Anglija in Francija kmalu ne uvidita, da Poljske ni več, se bo vojna lahko raztegnila v dolgo dobo.

"Človek bi mislil," je rekel Borah, "da se bosta Anglija in Francija zganili, dokler sta Nemčija in Rusija zaposleni na vzhodni fronti, pa je vse tiho. Menda lepo mirno čakata, da bosta Hitler in Stalin opravila na vzhodni fronti in se potem lahko z vso silo vrgla na zapad."

KITAJSKA JAJCA

London, Anglija. — Vojna ali ne, fakt je, da je Kitajska glavna založnica Anglije z jajci.

Iz Poljske se bo ustvarila socialistična republika

Paris, 19. sept. — Iz zanesljivih virov se poroča, da bo ruski vpliv v Poljski večji, kot si pa nekateri domnevajo. Kakor se sodi, nameravata Nemčija in Rusija vzeti vsak en del Poljske, v sredi pa ustvariti novo socialistično republiko in sicer z glavnim mestom Varšavo, ali pa Krakowim. Ta nova republika bi bila pa pod protektoratom Rusije. Če se bo to res zgodilo, potem se lahko vidi, da je bila to cena, ki jo je plačal Hitler Stalinu za pomoč. Hitler je pri tem tudi računal na to, da ne bo ostal osamljen proti Angliji in Franciji, če si s Stalinom razdelita Poljsko, ker bo eden držal vrečo, drugi pa ukradeno blago notri deval.

Roosevelt bo govoril

Jutri popoldne ob dveh bo govoril predsednik Roosevelt kongresu. Govor se bo razpošiljal po radiu. V Clevelandu se bo govor oddajalo na postajah WTAM, WGAR in WHK. Govoril bo kakih 45 minut in sicer glede spremembe nevtralne postave.

Važna seja

Danes zvečer ob osmih se vrši važna seja Skupnih mladinskih pevskih zborov v Jugoslovanskem narodnem domu v West Parku.

V ITALIJI VIHRAJO RDEČE ZASTAVE

Rim, Italija, 19. sept. — Prvič, odkar je fašizem na vladni v Italiji, so se pokazale v javnosti rdeče zastave. To je znak, da se je fašizem spoprijaznil z komunizmom. Dozdaj je bilo v Italiji strogo prepovedano pokazati kakrdeč znak.

Sicer pa ni dala laška fašistična vlada še nobenega javnega znaka od sebe glede ruske inva-

zije v Poljsko. Vendar se pa čuti, da je Italija podvojila svojo pažnjo nad dogodki, ker se vidi, da se dogodki nagibljejo proti jugu, v bližino Italije. Italija je še vedno zaveznica Rusije in ker upa, da bo prav ona posredovala za premirje, se vzdrži vsake pripombe glede ruskega vpada v Poljsko. V diplomatskih krogih se pa sodi, da bo Italija spregovorila v par dneh.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAPOČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 219, Wed., Sept. 20, 1939

Hijene imajo pojedino

Velika "delavska" država Rusija je dala pečat vsem svojim dosedanjim činom s tem, da je padla po Poljski, ki je bila že na tleh in jo umirajočo še obrčala z okovanim škornjem. Niti brezobzirno preganjanje vere, niti masno streljanje in čiščenje v Rusiji sami, ni obrnilo želodca civiliziranemu svetu s takim gnusom, kot ta čin boljševiške Rusije.

Komunizem, ki je pridigal, da bo osvobodil svet verig kapitalizma in vpliva višje človeške družbe, je pljunil na svoje principe in se vsedel na pojedino k upehani divjačini, katero je prignal v past sodrug Hitler, krvnik in posinovljeneec bojnega boga Marsa.

Se so donde po zraku svete obljube matke Rusije, da bo ostala v tej vojni nevtralna. Skoro se še črnijo ni posušilo na papirju, kjer je stalo črno na belem, da Rusija ne bo nikdar napadla Poljske in obratno, ko se je zagnal Stalin "Grozni" preko meje, da zada zadnji smrtni sunek svojim bratom Poljakom. Tako je Rusija igrala viteško vlogo hijene nemškemu tigru v podoknico.

Ne, Rusija si ni upala v Poljsko, dokler ni videla, da je že na tleh. Slava prvi in najbolj "hrabri" armadi na svetu! Dva milijona rdečih čet se je zagnalo na par sestranih in upehanih Poljakov in jih zagnalo nazaj v nemške bajonete. 160 milj poti je prekorčala "hrabra" ruska armada v Poljsko v 36 urah. Kako da ne, če je imela prosto pot, ali če je srečala po poti kvečjem par starih ženic.

To je bila cena, za katero je prodal Stalin Hitlerju svoje slovanske brate. Judež je v primeri z njim pravo nedolžno dete.

Kje se bosta ustavila Stalin in Hitler, nacizem in komunizem? Težko, da bi bila zadovoljna samo s poljsko pečenko. Gotovo je, da imata že pripravljene načrte, toda nihče ne ve zanje razen njiju. Kdo bo zdaj prvi na vrsti? Romunska, ali Jugoslavija in ostali Balkan? Na te si bo Rusija že upala, ki so majhne in pa ker so blizu. Saj si Rusija v večjo vojno ne upa s svojo armado, ki je najbolj izučena na svetu in najmoderneje opremljena, kot pravijo. Pa je znano dejstvo, da je vse to le propaganda in pa baharija. Najbrže bo tako kot je bilo proti koncu svetovne vojne, ko so bili ruski vojaki na fronti s puškami pa brez nabojev. Vlada se je bala lastnih vojakov in jim ni hotela dati municije, ker krogle frče prav tako naglo nazaj kot naprej. In kaj podobnega bi se lahko pripetilo tudi danes v Rusiji, kjer se drži vlada le z ustrašovanjem.

Kaj poreko oboževalci Stalina po svetu k temu činu njihovega ateka Stalina? Ali morejo še pogledati poštenemu človeku v obraz? Kaj boste rekli na to vi, slovenski komunisti, ki ste klečali pred Stalinom in tako vneto zagovarjali njegovo namero i v Španiji? Je še vedno isti Stalin, ki je hotel vpeljati v Španiji "demokracijo" kot jo misli vpeljati danes v Poljski. To je tisti vaš rešitelj proletariata! Lahko ste ponosni nanj in na vse lepe besede, ki ste jih zapisali o njem in zanj in oblivali z gnojnico poštene ljudi, ki so si upali povedati o Stalinu čisto resnico.

In kaj demokracija?

Slabo, zelo slabo izgleda za svetovno demokracijo! Komaj nekaj dni je, kar smo zapisali: gorje svetu, če se združijo Nemčija, Italija, Rusija in Japonska. Evo vam danes te zveze!

V Evropi sta samo dve države, ki se še upirata komunizmu, nacizmu in fašizmu, Anglija in Francija. Ali bosta vzdržali še naprej? Ali se bosta podali, da rešita svojo kožo?

Kar se tiče njiju lastne dežele, sta varni. Nemec ne more nikdar preko sedanje utrjene meje v Francijo. Skozi močen zid angleške bojne mornarice ne more živ krst. Ali si bo torej nemški tiger skrhal tukaj svoje kremplje, ali bo pustil zapadno fronto v miru in razsajal drugod?

Dalje je vprašanje, kako daleč bo šlo prijateljstvo Rusije in Nemčije. Ali si bosta kar naprej delila plen, ali si bosta začela drug drugemu trgati pečenko iz rok?

To so vprašanja, na katera danes ne more nihče odgovoriti, ker nihče ne ve tajnih načrtov diktatorjev. Na vsak način pa izgleda slabo za evropsko demokracijo in zelo slabo za male evropske države, ki ne morejo drugega kot čakati svoje usode.

In Zed, države? Te ne bodo poslane svojih fantov v Evropo, to je skoro gotovo. Enkrat so že šle v boj za demokracijo in žrtvovale veliko, pa so bile žrtve zastoj. Ne smejo pa mirno gledati znoreli svet okrog sebe, čeprav nas loči od njega široko morje. Kmalu tudi morje ne bo pomenoilo nobene zapreke v moderni tehniki. Zato je pa naloga Zed, države, da se pripravljajo in da se začne pripravljati takoj, ne za napad, ampak za obrambo. Zed, države si morajo ustvariti takoj obrambeno silo, da bo vsakemu postalo slabo, če se mu slučajno podedijo sline po našem bogastvu. Steklega psa se ubrani človek samo s palico in ta palica mora biti za vsak slučaj vedno pri roki.

BESEDA IZ NARODA

V nedeljo gremo v Newburgh

Cleveland, O. — Drage prijateljice in prijatelji, za enkrat sem si izposodila ta naslov, saj veste, da oseba, ki je rabila ta naslov je žela velik uspeh. Saj menda veste koga mislim, to je naš slovenski g. sodnik F. J. Lausche. Upam, da ne bo hud na me radi tega, če pa ima patent na ta naslov, potem pa gorje meni.

Kakor vam je že znano bodo Newburčani postavili vogelni kamen za cerkev sv. Lovrenca, da bo delo, ki je že zdavnaj začeto tudi enkrat dokončano. Za ta slavnostni dan se bo vršila tam tudi parada na katero so povabljene tudi naše narodne noše iz St. Clair Ave. Njih aktivna voditeljica narodnih noš in po svojem požrtvovalnem delu dobro poznana Mrs. Agnes Žagar, nas je prišla osebno povabiti, da bi se v velikem številu tudi me odzvale in udeležile te slavnosti, kar sem ji že kar v vašem imenu obljubila, da se bomo v polnem številu odzvale.

Ob raznih slavnostih in prilikah so se tudi Newburčani vselej s svojo godbo udeleževali, saj jih vidite na vsaki naši prireditvi, pa ne vem ali pridejo pogledat kaj mi znamo in da potem oni še boljše naredijo, ali pa se jim mi Sentičlari tako dopademo. Naj bo že eno ali drugo, samo da pridejo.

Mr. Mejač in Jakob Resnik sta vedno in veliko pomagala za napredek Kulturnega vrta. Z Resnikom, ki vedno kaj zanimivega napiše, smo bili še nekaj v sorodstvu dokler je še živel sedaj pokojna Anica, ki je bila sestra Mr. A. Streinerja! Pokojni Andrej Žagar in moj mož sta bila dva izmed ustanoviteljev tistega slavnega "Zvona" in tudi jaz sem bila nekaj let članica omenjenega društva in bi bila tudi še sedaj, da nismo bili šli na obisk v stari kraj. Sedaj pa še nekaj o newburških narodnih nošah.

Newburčanke so bile prve, ki so se pokazale v slovenskih narodnih nošah. To je že precej let od tedaj, ko smo bile nastopile v Garfield parku pri "All nations" programu. V Cleveland Pressu so bile natisnjene slike prav zalih slovenskih narodnih noš. Agnes Žagar, Angela Adler, Frances Breznikar, Mary Bobnar, Caroline Plut. To sliko sem jaz izrezala iz lista in si jo ohranila za spomin.

Kolikor jaz poznam narodne noše iz Newburgha, se mi najbolj dopade Mrs. Verka. Mrs. Zidanč je jako lepa v narodni noši, ravno tako tudi Mrs. Agnes Žagar. Jako se mi dopadejo tiste snežne bele peče, ki so v resnici nekaj posebnega. Sedaj ne bom nobene več osebno opisavala, ker ne vem vseh imen.

Pa tudi naše žene in dekleta iz St. Clairja se prav imenitno postavijo, da kar tiste, ki nimajo narodnih noš, prime želja, da bi si jih tudi one nabavile. Kar se tiče naših moških, sem pa rajši tiho, ker ni mogoče nobenega dobiti, da bi se oblekel narodno nošo. Če bo šlo tako naprej, se bomo morale me ženske obleči v možno narodno obleko, da ne bi drugi narodi mislili, da med Slovenci nimamo moških, ali da nimamo moške narodne obleke. Če bi se tudi naši moški, posebno, mlajši oblekli v narodne noše, bi bila vsaka parada še enkrat bolj živahna.

V četrtek 21. septembra, ste vse narodne noše iz St. Clairja vabljene, da pridete na prijateljski sestanek k meni, imamo dovolj prostora za vse. Pridite, da se pogovorimo radi parade v Newburghu. Če boste vse prav priredili vam bom skuhalo polento z

goležem, da boste vedele kakšna razlika je med žganci in polento. Za godbo bo pa skrbel naš gramofon in za petje pa vesame.

Nas boste lahko našle. Na eni strani je Racetova mlekarna in na drugi strani pa je Baška, ki prodaja vino in suho meso. Zdaj veste kje me iskati. Hišna številka je 1020 E. 61 St. Na svidenje!

Mrs. Rose Streiner.

Pomen Slovenske moške zveze

Vem, da vam je že znano, da se je vršila pretekli mesec prva konvencija Slovenske moške zveze in sicer v Slovenskem domu na Holmes Avenue v Clevelandu. Ta, prva konvencija naše Zveze, je sprejela vsa temeljna načela na podlagi katerih je bila Slovenska moška zveza ustanovljena.

Najbolj važna točka v naših pravilih je gotovo ona, ki nam pove, da je Slovenska moška zveza NEPRISTRANSKA in samo moška organizacija, ki sprejema v svoje vrste može in fante ne glede na njih versko ali politično prepričanje.

Če človek pomisli in pogleda nazaj v zgodovino našega naroda, bo videl da je naš narod trpel največ radi tega, ker ni bil združen, ampak razcepjen na več strank. Vem, da je večina vas slišala pregovor: United we stand, divided we fall, ali kakor pravimo mi: "V slogi je moč" in kakor so razmere sedaj, lahko vidimo, da naš jezik bo začel zginevati.

Samo z združenjem vseh slovenskih mož in mladeničev je še upanje, da za nekaj let še lahko ohranimo naš jezik.

Vi slovenski fantje in može, če vam je v resnici naš slovenski jezik še kaj pri srcu, pristopite v organizacijo, ki je samo moška in ki se trudi za splošno dobrobit slovenskega naroda v Ameriki.

Za vsa pojasnila glede naše organizacije se obrnite na glavnega tajnika Slovenske moške zveze, 1067 Sutherland Ave., Akron, Ohio.

Vincent H. Lauter.

Ledino smo orali

Pred dvajsetimi leti smo postavili plug v narodno ledino in orali trdo brazdo na prosvetnem polju. Želja naroda je bila, da si postavimo slovenski narodni dom v območju collinwoodske naselbine in storili smo to s Slovincu prirojeno energijo. Zaupali smo v svojo moč, naslanjajoč se na geslo "Vsi za enega in eden za vse" ter si postavili stavbo vredno nad \$65,000.00.

Naši pionirji so pričeli zbirati centu in v nekaj mesecih so nabrali že tisočake in v polletu dosegli deset tisočakov za narodno zgradbo. Med našimi rojaki je zavladala velika živahnost, veselje in nedeljiva volja po skupni narodni stregi. Vse je agitiralo, vse delalo in pripevalo, da se čimprej uresniči narodna želja.

Ko se je zasadila prav lopata, kjer stoji danes Slovenski narodni dom na Holmes Ave., oče vseh slovenskih narodnih domov v državi Ohio, je skipela vshičenost do vrhunca. Popustili niso niti za las, držali so težki voz in ga tirali po strmeh klanec do vrha, rama ob rami, vsi ene misli in ene želje. Dne 24. avgusta 1919 je zaplapolal ameriški in slovenski prapor na drogovo dovršenega narodnega doma.

Ko se ozrem na dvajsetletno razdobje našega narodnega doma bi bilo težko ugotoviti kdo je poleg prvih pionirjev največ dobrega storil. Ugotoviti pa mo-

ram, da ves čas od kar stoji na Holmes Ave. Slovenski dom smo se v njem zbirali, kramljali naše domače in narodne težnje ter bodrili drug drugega do večje aktivnosti. Z zgraditvijo narodnega doma smo postali velika narodna družina. Skupno smo se radovali, prepevali naše pesmi, ki smo jih prinesli iz rojstne domovine, gojili pristno našo dramatik, se odredili po podpornih društvi in zopet delovali skupaj v pomoč drug drugemu. Kratko rečeno, počutili smo se domači na tuji grudi. Pričeli smo ljubiti svoje domačije, svoje rojake in spoznali smo moč nas in naših organizacij.

Spodobi se, da ob zgodovinskemu dnevu iskreno čestitam našim prvim pričetnikom pionirjem na njih nesebičnem in narodnem delu ter jih vljudo vabim v imenu korporacije, delničarjev in direktorjev, da z nami na dan 24. septembra praznujejo zgodovinski dan njihovega narodnega podvzetja. Čast vam na vašem narodnem delu.

Vljudo vabim v imenu korporacije vse direktorje drugih narodnih domov, da nas posetite ter z vašo udeležbo dokažete, da po slovenskemu običaju spoštujete očeta vseh slovenskih narodnih domov v državi Ohio. Ker ima naša korporacija veliko delničarjev širom Clevelanda, okolice in po državi Ohio, naj jim bo to vabilo k praznovanju slavlja tem potom izročeno.

Najlepše vabim vse rojake, so delničarji ali ne naše korporacije, naj pridejo na popoldanski program ali večerni banket, da v veselju in radosti proslavimo dela naših prvih pionirjev v naselbini.

Dan 24. septembra naj bo dan narodne manifestacije pod okriljem Slovenskega doma na Holmes Avenue.

Anton Jerman, predsednik Slovenskega doma na Holmes Avenue.

Pomembna slavnost

Vroč poletni dnevi so že za nami, listje že rumeni in vsa znamenja že kažejo, da smo že v jesenski sezoni. Collinwoodska naselbina, na južni strani mostu, se pripravlja na veliko in pomembno slavnost, ki bo prva v tej sezoni in se bo vršila v nedeljo 24. septembra.

Slovenski dom na Holmes Ave., bo ta dan obhajal 20 letnico svojega obstoja z lepim programom popoldne in zvečer. Ob tej priliki bo tudi izdana spominska knjiga, ki obsega preko 40 strani in je zelo pomenljiva.

Ta dom, ki je bil zgrajen pred 20 leti, je najstarejši narodni dom v Clevelandu. 20 let je precej dolga doba in precej težko je bilo vsa ta dolga leta, toda vse se je premagalo in Dom po 20 letih prav lepo napreduje kljub temu, da časi niso najbolj-ši.

Da nam je ta Dom potreben se lahko vsak zaveda, samo pomisljimo kje bi se vršile vse društvene seje, zabave, ter vsakovrstne prireditve, če bi ne imeli svojih narodnih domov.

Zato je dolžnost vseh društev delničarjev in klubov, kakor tudi posameznih delničarjev in delničark, da po svojih močeh pomagajo Domu do obstoja. Torej v nedeljo lahko pokažemo svojo dobro voljo s tem, da napolnimo obširne dvorane do zadnjega kotička. Program ob obširni in bogati, tako da bo vsak imel lep užitek. Sodelovala bodo vsa društva in nastopili bodo pevski zbori, pet po številu. Godba sv. Jožefa št. 169 KSKJ bo zaigrala nekaj lepih komadov in bo tudi še več drugih nastopov.

Posebnost pa bo to, da bodo nastopili ravno isti pevci pevskega zbora Soča kot so nastopili pred 20 leti pri otvoritvi Doma.

Program se prične točno ob dveh popoldne, ker je precej obširen se prosi cenjene udeležence, da ste točni. Zvečer točno ob

sedmih se vrši v zgornji dvorani banket. Ženski klub, ki ima kuhinjo in oskrbi bo po svojih najboljših močeh poskušal, da bo vsakemu izvrstno postregel.

Ples se bo pričel ob pol osmih v spodnji dvorani. Igral bo Jančkovičev orkester. Ako si naba-vite vstopnico za 75c ste opravili z njo do popoldanskega programa in zvečer za banket in ples. Samo za popoldanski program pa jo vstopnica 25c, ali samo za ples zvečer 25c. Torej ste veliko na boljšem, če si kupite vstopnico za 75c in boste z njo deležni vsega.

Končno vas vse prav prijazno vabim ob blizu in daleč, da nas posetite in da skupno kot ena družina proslavimo ta pomembni dan narodnega hrama.

Frances Susel.

Kdo naj bo naš bodoči councilman?

Collinwood, O. — Prihodnje councilmanske in županske volitve so velikega pomena za vse ljudstvo mesta Clevelanda. Veliko in resno vprašanje leži pred preprostim ljudstvom tukaj v vardi in mestu sploh. Ali se bo "novi deal" obdržal in razširil, ali bo potlačen in uničen od demokratičnih in republikanskih sodelavcev - politikašev, najhujših nasprotnikov organiziranega delavstva in NOVEGA DEALA?

Kakor gre mesto Cleveland v letu 1940, tako gre tudi država Ohio za tem, da bi se NOVI DEAL ohranil in razširil. Ljudstvo mora voliti novodelarje za župane in councilmane, ki bodo rabili svoje urade za vpliv novega deala.

Ljudstvo v 32. vardi potrebuje councilmana, ki bi uporabil ves svoj čas, od dne do dne, v mestni hiši le za korist ljudstva in ki bi stal v mestni administraciji za NOVI DEAL in principe socialnega napredka mesta, države in naroda. Kateri se bo držal službene dolžnosti in bil na razpolago ljudstvu in v vardi vsak čas. Bernard McGroarty vam nudi vse to, ako bo izvoljen.

Bernard V. McGroarty poudarja, da njegovo glavno vprašanje je blagor ljudstva v njegovi vardi in mestu v splošnem, da se preskrbi delo za nezaposlene. Privatna industrija ne bo zaposlila teh delavcev (in to je gola resnica); hitrost dela, naprednost v tehniki, kakor tudi "sedeča stavka" velike trgovine je temu kriva. Potem nam ne kaže nič drugega, kakor raztegniti in razširiti WPA tako, da vsak, ki bi hotel delati, bi dobil delo in plačo (strokovne unije).

Teh izkušnje imam dovolj v mestu in v vardi, posebno v 32. vardi. Nikakor ne moremo skrivati resničnega fakta, da je Fisher Body tovarna v Clevelandu enkrat imela zaposlenih 9,200 mož in žena, sedaj pa jih ima komaj 3,200. Takih slučajev je mnogo. Štastistika nam od časa do časa pove, da je sedaj na tisoče ljudi brez dela, ki ne bodo nikdar več delali v privatni industriji, temu je največji vzrok: moderni stroji in priganjstvo pri delu.

Kaj naj ti nezaposleni sedaj store? Vrh tega pa nas tare še grozna draginja, ki jo je napravila zadnje čase veletrgovina in s tem napravila več siromakov in na drugi strani pa več milijonarjev. Dobro se zavedamo, da je večina teh nezaposlenih poštenih in delavnih ljudi, ki bi radi delali.

Mi moramo vztrajati in zahtevati, da se načrti novega deala ne samo obdržijo, ampak tudi razširijo, da bo tako ljudstvo dobilo delo. Jasno nam je, da če narod dela, da ima tudi mali trgovec koristi od tega in tudi on lahko živi. Več ko bo narod zaslužil, več bo potrešil in na ta način bo na-

stalo blagostanje.

To je bistveno načelo novega deala, edina trdna podlaga resničnega blagostanja. Naša dolžnost je, da skrbimo in izvolimo ljudi v mestno zbornico, ki bodo dali podporo novemu dealu in ga poskušali tudi kolikor mogoče uresničiti. Eden takih zagovornikov je Bernard V. McGroarty in če bomo njega izvolili, smo lahko prepričani, da bo tudi skrbel, da bo narod dobil priliko do dela.

Bernard V. McGroarty je v svoji uniji "Labor's Non-Partisan League" in tudi pred letom kot kandidat za državne senatorja vedno podpiral predsednika Roosevelta in njegov novi deal.

Bernard V. McGroarty je star 45 let, je hišni posestnik v 32. vardi že več let. Dober oče in gospodar. Bil je vojak v ameriški armadi in se udeležil več bitk v zadnji svetovni vojni, kjer je bil tudi ranjen. Svoje študije je dovršil na Carnegie Tech. Že 12 let je predsednik Stereotypers unije št. 22 in je tudi predsednik "Labor Non-Partisan League." Sedaj je zaposlen pri NEA Service Inc.

Volivci dobro premislite koga boste volili. Dobro prečitajte in potem pa sodite. Vojne grozote se nam tudi že bližajo in s tem tudi draginja že narašča. Zato je nujno potrebno, da volimo za progresivne kandidate v mestne in državne urade. Volite za Bernard V. McGroartya za councilmana v 32. vardi in ne bo vam žal.

Jennie Zimmerman.

IZ DOMOVINE

Trbovlje. Mladinsko zavetišče dobimo. Prav v šolskih počitnicah je posebno vidno, v kako žalostnih razmerah živi delavska mladina. Sorazmerno prav malo jih je moglo oditi v razne počitniške kolonije. Večina pa se je potikala okoli, ne vedoč ne kod, ne kam. Doma jim nimajo dati pravega dela, šola jih ne drži v tem času in zato jih je nekaj kar pobegnilo od doma, o drugih pa se ne zopet slišale druge žalone zgodbe. Nekateri stariši res nimajo časa, premnogi pa se ne brigajo za otroke, čeprav bi se lahko. Tukajšnja Vincencijeva konferenca se je ponovno bavila s to zadevo in stavi la razne predloge in prošnje na banovino, TPD in drugam. Sedaj se je TPD odločila, da zgradi sama veliko otroško dnevno zavetišče in deloma tudi sirotišnico. To bo res dobro delo. Ko pozdravljamo to odločitev, želimo le, da TPD s srečno roko čim popolneje svoj načrt izvede. S tem bo lep kos dela za lepšo bodočnost delavske mladine izvršen.

— V Sv. Križu pri Litiji je dne 20. avgusta t. l. nenadoma umrl g. Janez Kotar, posestnik, ključar župne cerkve, večletni občinski in šolski odbor-nik, odlikovan z zlato kolajno za obče zaslug.

Če verjamele al' pa ne

Sluga pride k svojemu gospodarju in mu reče: "Gospod, naj pred vrati je človek, ki pravi, da je prišel tirjat nek dolg. Ime na mi pa ni hotel povedati."

"Kako pa izgleda?"

"Veste gospod, izgleda pa tako, da bi vam jaz svetoval, da dolg takoj plačate."

Ko so prišli oni dan mladi učenjaki prvič v šolo, jim je učiteljica med drugim tudi rekla: "Vidite, otroci moji, prvi nauk, kaj je prav in kaj ni prav, ste dobili na kolenu svoje dobre mami-ce."

"O ne, tisto pa ni res," se oglasi mala Režika, "prvi nauk med dobrim in slabim sem dobila na očetovem kolenu in sicer požež."

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Poteze njegovega resno-

na?"

bnega, moško lepega obraza so bile pravilne, rekel bi skorajda rimske. Čeljustne kosti so bile komaj vidne, ustnice mehko zaokrožene. Brade in brkov ni imel, jih vobče noben Indijaneec nima. Njegova polt je bila svetlorjave barve z lahniim bronastim dihom.

Bil je Winnetou, poglavar Apačev, moj krvni pobratim.

Obstal je pri vratih, bistro so gledale njegove ko žamet črne oči po sobi, stopil je in sedel bližje naju, kolikor mogoče oddaljen od razgrajčev.

Ves iznenaden sem bil.

Kaj ga je prignalo v Matagordo? Ali je Santerja tod zasledoval? Ali je imel druge pose-

Seveda sem koj vstal in mu mislil pohiteti naproti, da ga pozdravim. Pa ni se zmenil za me, čeprav me je nedvomno videl in gotovo tudi koj spoznal.

Gotovo ima posebne razloge, da me noče poznati, sem zasodil. Sedel sem in se tudi sam delal, kot da ga ne poznam.

Indijancu je bilo videti, da polaj razume. Komaj vidno je po mežiknih, se še enkrat in v rahlo prezirljivostjo ozrl po pretepaški družbi ter se obrnil k nama. Ko sva shranila samokrese, je pritajena veselost šinila po njegovem resnobnem obrazu.

V sobi je zavladovala grobna tišina. Osebnost mladega Indijanca je vsekakor mogočno vplivala na sirove divjake.

Tihota je privabila tudi gostilničarja bliže. Najbrž si je mislil, da se je vihar polegel in da je, vsaj za njega, nevarnost minila. Vtaknil je previdno najprej glavo skozi vrata in ko je videl, da se mu res ni ničesar bati, je še druge dele svojega telesa pomaknil v sobo.

"Pivo prosim, nemško pivo!" je naročil s prijetno donečim, polnim glasom in v lepi, gladki angleščini.

Indijaneec — pa da govori gladko angleški, to se je pretepačem zdelo čudno. Stikali so glave, šepetali in kradoma pogledovali po Indijancu. Zaslužil sem, da ne nameravajo nič drugega.

Winnetou je dobil pivo, dvignil čašo k oknu, ga strokovnjaki premotril in pil.

"Well!" je dejal gostilničarju in zadovoljno dlesknil z jezikom. "Vaše pivo je dobro! Veliki Manitou je naučil bele ljudi mnogih umetnosti in varjenje piva ni najmanjša med njimi."

"Skoraj bi ne verjel, da je tale človek Indijaneec!" sem šepnil Old Deathu.

"Pa je Indijaneec! In še kak!" je s poudarkom in tudi šepetaje odgovoril Old Death.

"Ga poznate? Ste se že kedaj srečali z njim? Ste govorili z njim? Kdo pa je?" sem se delal, kot da res ne poznam Winnetoua.

"Videl ga še nisem. Pa spoznal sem ga po njegovi postavi, po obleki in po letih. Najbolj pa po njegovi puški. Tista puška je namreč sloveča srebrna puška, ki jo je podedoval po svojem očetu. Nikdar ne zgreši."

In veste, kdo je ta človek? Morebiti ste že čuli o njem. Najslavnejši Indijaneec je, Winnetou, poglavar Apačev. Ni ga menda rdečega človeka, ki bi bil tako slaven in znan kakor on. Pozna-

jo ga po palačah vzhoda in po naselbinah zapada, po taboriščih se govori o njem in po vaseh indijanskih rodov. Pravičen, moder, zvest, pošten človek je, ponosen in pogumen bojevnik do drznosti, prijatelj in zaščitnik vseh, ki pomoči potrebujejo, pa najsi bodo beli ali rdeči. Njegovo ime slovi po vsej dolžini in širini Zedinjenih držav in daleč čez njihove meje. Najslavnejši junak je daljnega zapada.

"Ampak — odkod pa ima svojo gladko, lepo angleščino in obnašanje bele gentilema-

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Popravek: V torkovi številki beri: postavi daritev sv. maše, ne zakrament sv. maše.

Ta kraj so že prvi kristjani zelo čislali in spoštovali ter je bil poleg Kalvarije najsvetejši. Tukaj so se zbirali apostoli ter obhajali sv. daritev in tukaj se je vršil prvi apostolski zbor, tu sem so prihajali prvi kristjani in tu molili. Tako je postal ta kraj vse od zadnje večerje imeniten in poročilo o njem nepretirano. Poročilo pravi, da je bila tu cerkev že v začetku 2. stoletja, toda je bila potem razrušena od Perzijcev, pa potem zopete obnovljena. V sredi 14. stoletja so končno dobili ta prostor frančiškani, ki so dvorano lepo preuredili, toda par sto let pozneje so jim jo vzeli mohamedanci ter jo spremenili v mošejo in v njih rokah je še danes.

To, da so gospodarji tega prostora mohamedanci, zelo neprijetno dirne kristjana, zlasti katoličana, kajti tako svet prostor pa že ne bi smel biti v rokah islama. Da se ga mohamedanci tako krčevito drže, je menda to, ker je tu kakor oni trdijo grob preroka Davida, katerega zelo častijo, dasi so učenjaki ugotovili, da je Davidov grob drugje. Veliko vlogo najbrže igra pri tem tudi denar, ker tu pobirajo vstopnino in te gotovo ni malo, kajti kdor pride v Jerezaleem in bi radi tega ne šel obiskat dvorane zadnje večerje? Bi morala biti zelo pretirana vstopnina, da bi to preprečila in človek bi si rajše drugje pritrgal, da bi tega ne zamudil. Ker je vstopnina nizka se sleherni potrdi, če ima le čas, da pride sem. Prost vhod imajo semkaj kristjani enkrat na leto in sicer na Binkoštno nedeljo, ko za ta prostor preskrbijo frančiškani, da ga morejo verniki obiskati brezplačno. Dr. Aleksis mi je omenil, da je upanje, da v doglednem času le dobijo ta prostor frančiškani. Bog daj, da bi se to res zgodilo, pa četudi stane veliko denarja.

V posebnem prostoru se na-

haja s pisanimi preprogami pogrnjen grob Davida, ki me pa ni zanimal, ker kakor se trdi to ni njegov grob. Sicer sem imel pa kar dovolj ter sem bil povsem zadovoljen, da sem videl dvorano zadnje večerje in me Davidov grob ni zanimal, mogoče pa je bil vtis dvorane zadnje večerje, ki mi ostane vedno v prijetnem spominu na praznik Sv. Rešnjega Telesa v Jeruzalemu.

Stopila sva še v cerkev Marijine smrti, ki je poleg obednice. Cerkev je nova krasna stavba z mogočnim zvonikom, katerega se vidi daleč naokoli, kar je razveseljivo je to, da je katoliška, tako blizu prostora zadnje večerje. Po sporočilu je tukaj kraj kjer je umrla preblažena Devica Marija. Smrti, ki neizprosno pobira vse, se je morala pokoriti Mati božja, katere smrt je bila kakor lahen sen. Pri njeni smrti so bili navzoči apostoli Gospodovi, ki so njeno deviško telo prenesli v dolino Jozafat ter položili v nov v skalo vsekakor grob, iz katerega je bile potem vzeta v nebo.

Cerkev je lepa, toda kakor je videti ni še povsem dodelana. To se vidi zlasti na praznem prostoru, ki je odmerjen za oltarje, katere naj bi po mnenju benediktincev, ki oskrbujejo cerkev, postavili razni narodi. Benediktinec, ki nama je razkazoval svetišče, se je izrazil, da naj bi tudi Slovenci postavili tu svoj oltar. Misel je sicer lepa in tudi prav hvalevredna, toda težko izvedljiva, ker ne bi bilo prav lahko narod zainteresirati za tak oltar, ko imamo doma dosti vsakovrstnih stroškov; poleg tega pa ni pri nas kakih prav bogatih, ki bi izdatno podprli stvar s kakim večjim darom. Tako skoro ni misliti na to.

Prostor kjer stoji cerkev je podaril turški sultan nemškemu cesarju Viljemu II., ta pa ga je podaril nemškimi katoličanom. Viljem, ki je bil po veri protestant, se je s tem darom pokazal prav velikodušnega in kdo ve če mu Bog ni tega daru štel v dobro tedaj, ko je moral

zapustiti nemški prestol, po-
brati šila in kopita ter bežati na Nizozemsko. Prav lahko mogoče, kajti Bog da in vzame komur hoče in po njegovih delih sodi človeka. Izmed treh cesarjev, ki so leta 1914 pričeli svetovno vojno, je Viljem še najbolj poceni ušel skozi največjo krizo, dočim je moral ruski car Nikolaj II. okusiti zelo grenko kupo trpljenja ter z vso družino vred storiti žalostno smrt in ga že nad 20 let krije črna zemlja. Viljem sicer še danes dela zasluženo pokoro, za grehe svetovne vojne, za katero je on v veliki meri odgovoren, ter v Doornu drva žaga, toda je še pri vsem tem čil in zdrav.

Od tu se napotiva na vzhodno stran Sijona ter prideva do cerkve St. Pierre en gellicante (sv. Peter pri petelinjem petju), ki je na strmih pobočju Sijona ter nekako v sredi med obednico in kopeli Siloe. Kraj je prav znamenit. Po najno-
vejšem odkritju je tukaj, kakor se sodi, nekda stala Kajfova palača. To so ugotovili po odkritju francoskih asumpcionistov, ki so ta prostor kupili ter ondi potem odkrili razvaline stare cerkve, sv. Peter pri petelinjem petju. Poleg tega so tu odkrili stare judovske stopnice, ki so vodile iz Sijona do kopeli Siloe v dolini Cedron.

Vstopiva v lepo katoliško cerkev asumpcionistov, kjer je po starih poročilih in po sodbi strokovnjakov stala Kajfova palača. Tu se je potemtakem vršil oni proces, ko je sredi judovskega starešinstva stal zvezani Jezus, katerega so prignali oboroženi hlapi tam z vrta Getzemani; tukaj Ga je zasliševal veliki duhovnik Kajfa in tukaj so krivo pričali judovski prvaki ter tožili zvezanega Gospoda; toda njih kriva pričevanja se niso ujemale. Dostojanstveno je stal Gospod sredi svojih smrtnih sovražnikov in veliki duhovnik sam je bil v kaj neprijetnem položaju vsled dostojanstvenega obnašanja Gospodovega ko je na vse krive obtožbe enostavno molčal. Veliki duhovnik stopi v sredo, ter vpraša Jezusa, rekoč: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti pri-
kazujem proti tebi? On pa je molčal in ni nič odgovoril. In veliki duhovnik mu reče: Zaro-

tim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin božji? Jezus mu reče: Ti si rekel; jaz sem, pa povem vam: posihdoh boste videli Sinu človekovega sedeti na desnici močbi božje in priti v oblakih neba. Tako opisuje dogodek evangelist sv. Marka.

Tu je Gospod slovesno pred judovskim zborom izjavil, kar je že na Oljski gori povedal o poslednji sodbi, "da pride v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom." Takrat Ga bodo videli, ko bodo pred Njim jokalili vsi narodi. Velika slika v oltarju nazorno predčuje Jezusa kot večnega Sodnika sedečega na oblakih neba; za prestol Mu služi križ, na katerem je izvršil odrešenje človeškega rodu, glavo Mu pokriva trnjeva krona; obličje Gospodovo je veličastno, toda srdito. Levico, iz katere švigajo strele, ima grozeče pa odbijajoče dvignjeno, spodaj je latinski naslov: "Poberite se prokleti." Desnico, iz katere odsevajo žarki, ima vabeče stegnjeno, spodaj napis: "Pridite, blagoslovljeni." Na nebu je otmelno sonce, a iz nebesnega oboka pa padajo zvezde.

Tako predčuje slika prizor, ki čaka vse človeštvo na oni poslednji dan, ko bo prišel na oblakih neba Jezus Kristus, da sodi človeštvo; vse od Adama pa do onega dne, ko bo konec človeškega rodu na zemlji. Da bo to res, ni nobenega dvoma, kajti slovesno je izjavil na Oljski gori: "Nebo in zemlja preidejo, moje besede pa ne preidejo."

Tu se je izvršil še drug evangeljski dogodek, ko je Peter zatajil svojega Učenika. Ko so Jezusa vjeli, je šel Peter od daleč za njim ter prišel do dvorišča velikega duhovnika ter stal pri vratih. Ko ga vpraša dekla: "Ali nisi tudi ti eden izmed učencev tega človeka?" ji Peter reče: "Nisem." In ko je bil na dvorišču, pride drugo dekla, pogleda Petra in pravi: "Tudi ti si bil z Jezusom Nazareškim." On pa je zopet tajil, da ga ne pozna. In zdajci je petelin zapel. Ko mu potem še drugi rečejo, da je eden izmed Jezusovih učencev, Peter zopet taji in prisega, da ga ne pozna. In petelin je v drugič zapel. V tem pa pripeljejo Jezusa, ki se obrne in pogleda Petra, ki se je spomnil Jezusovih besed: "Nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil! In Peter gre ven in se bridko razjoka.

Na ta dogodek spominja slika v drugem oltarju, ki predčuje skesanega Petra, ko ves objokan obžaluje svoj greh in na to spominja tudi ime cerkve: "pri petelinjem petju," katero so prav lepo obnovili asumpcionisti, ter je prav vredno, da si jo človek ogleda, zlasti iz stališča, ker se je tukaj izvršil del Gospodovega trpljenja, katerega tako nazorno opisujejo evangelisti, a sedaj pa je to dokazala še znanost, ki je v zvezi s tem že marsikaj odkrila, ter na podlagi arheologije tudi dokazala.

Stopila sva še nizko doli pod cerkvijo, kjer je stara ječa, katero so odkrili ob tej priliki, ko so odkrili razvaline stare cerkve. Ječa je precej globoka in v nji je zdaj čeden oltarček z križem in svečniki. Tu sem so, kakor se z gotovostjo sodi, zaprli Jezusa po zasliševanju pred velikim duhovnikom in od tu so Ga potem peljali k Pilatu. Kako se je Njemu tukaj godilo si lahko predstavljamo; saj je bil kakor jagnje med volkovi, kajti nahajal se je med svojimi najhujšimi sovražniki, ki so se poljubno maščevali nad Njim ter Mu prizadevali mnogo trpljenja. Tu sva pokleknila ter počastila kraj Gospodovega trpljenja, potem pa sva šla na kratek obisk k asumpcionistom, ki so naju prav prijazno sprejeli ter pripovedovali o zname-

nitosti tega kraja, ki so ga odkrili. Prej se je namreč dolgo mislilo, da je bila Kajfova palača drugje, a sedaj pa kot vse kaže je bila tukaj.

Dalje prihodnjič

IZ PRIMORJA

—Utonil je v Vipavi. Nedavno se je na Vipavi pri Arčunih blizu Renč kopala skupina otrok iz Mohorinov. Med njimi je bil tudi 17 letni Ivan Fajt. Deček je sicer znal plavati, toda v vodi ga je na lepem zgrabil krč, da je utonil.

— Strela zanelila požar. V Podlanišcu nad Cerknem je nedavno udarila strela v gospodarstvijsko poslopje posestnika Ivana Štublja. Kljub dežju je poslopje pogorelo do tal. Posestnik ni bil zavarovan.

—Požar v Mirnu. Nedavno je nastal v hiši Josipa Mozetiča v Mirnu požar. Na pomoč so poklicali gasilce iz Gorice, ki se jim je posrečilo ogenj omejiti. Požar je Mozetiču uničil precej žita in poljsko orodje.

—Goriška občina podpira graditelje. Goriška občina se na vse načine prizadeva, kako bi dala Gorici moderno lice. Ljudje, ki prihajajo sem, pa tja v Gorico, pravijo, da se to mesto po vojni ni posebno mnogo spremenilo. Celi mestni okraj so ostali popolnoma nedotaknjeni, le tu pa tam so videti tudi sijajne sodobne zgradbe, ki pričajo, da gradbena dela v tem mestu le ne počivajo popolnoma. Da bi se to delo pospešilo, je goriška mestna občina znižala davek na gradbeni material vsem onim, ki nameravajo graditi prihodnje leto in katerih nove stavbe bodo do zadnjega decembra 1940 tu-
di že gotove. Ta davek se bo znižal od 8 na 6%.

— Na vsakega Tržačana — 100 l vode na dan. O Trstu ravno ne moremo trditi, da bi mu primanjkovalo vode, seveda pitne. Dobiva jo iz nabrežinskega vodovoda. Na dan porabi Trst 55 milijonov litrov vode. Iz tega vodovoda bi lahko dobil vsak Tržačan nič manj kot 100 litrov vode na dan, to se pravi, da ni nevarnosti, da bi v doglednem času morali Tržačani trpeti žejo, seveda če se le ne bodo preveč naglo množili. Vodo dobavlja Trstu nabrežinski vodovod, ki ima kapacitete 100 litrov vode dnevno na prebivalca (za 250.000 prebivalcev).

—Badoglio v Gorici. Zadnje dni septembra bo v Gorici veliko zborovanje dosluženih topničarjev. Udeležili se ga bodo zlasti tisti vojaki, ki so v avgustu 1916 pomagali pri zavzetju Gorice. Povabili so tudi maršala Petra Badoglija, ki je obljubil, da pride.

MALI OGLASI

V najem

se odda stanovanje za eno družino, 6 sob in vse udobnosti. Vprašajte ena 6309 Edna Ave.

Preša naprodaj

Proda se preša na rjuhe, dobro ohranjeni sodi in mlin za grozdje. Vprašajte na 1410 E. 52nd St., zgorej, zadej.

Dve čedne sobe

se odda. Poizve se na 1172 Norwood Rd. (219)

Lepa prilika

Proda se delikatesna in konfekcijska trgovina. Jako dober kup in lepa prilika za podjetnega človeka. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (220)

Odda se

lepo stanovanje, 4 sobe, kopališče, furnez; spodaj. Vprašajte na 700 E. 160th St. (220)

Hiša se odda

v najem, 7 sob, za eno družino, 2 garaži, vse lepo urejeno; blizu slovenske cerkve in šole; na 799 E. 157th St. Vprašajte na 15706 Holmes Ave. ali pokličite po telefonu Liberty 0781. (220)

Zaupanje

★ ★ ★

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAU PANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

★ ★ ★

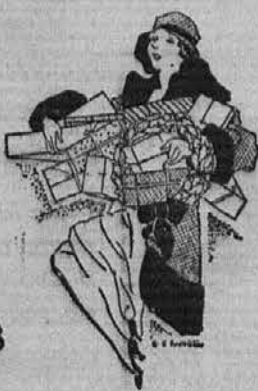


Ameriški Domovini

najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628



Za čast in poštenje

(ROMAN)

A v očeh Chanlouineau se pokaže zdajci tak izraz, da je prosekator bil prisiljen umolkni.

"Jaz ne zahtevam nobene milosti," reče. "Igral sem in zgubil sem; tu imate mojo glavo. Toda če ne bi bili divje zveri, tedaj bi se usmilihi teh siromakov, ki stojijo okoli mene. Med njimi jih vidim najmanj deset, ki niso bili udeleženi pri zaroti, še manj pa, da bi rabili orožje. Celotni ostali niso vedeli za kaj se gre."

Po teh besedah se Chanlouineau vsede, niti zmeč se za šepetanje množice, ki mu je skoro gotovo pritrjevala.

Pri kmetih se je pa znova pojavil obup in njih jok je strašno odmeval po ogromni dvorani.

Upokojeni častniki so postali še bolj blede in žalostni; mnogim so tekale solze po licih.

"To je mož!" so šepetali.

Abe Midon se zdajci primakne k Mauricu in mu zašepne v uho:

"Najbrž ima Chanlouineau kak načrt, kajti on namerava rešiti vašega očeta, toda kako, pa mi je neznan."

Sodniki so se med seboj pritajeno, toda z veliko vnemo pogovarjali.

Pojavila se je težava.

Jetniki, ki niso vedeli kakšna obtožba bo naperjena proti njim in ki niso pričakovali, da pridejo tako hitro na vrsto, seveda niso imeli nobenega branitelja.

To dejstvo je strašilo krivično sodnijo, ki se sicer ni obotavljala teptati z nogami najbolj primitivne človeške pravice.

Sodniki so se domenili; seveda je bila njih razsodba že vnaprej določena stvar, a so vendar želeli, da slišijo glas v obrambo onih, katerih usoda je bila že itak zapečatena.

Po naključju je prišlo, da so se nahajali v dvorani trije odvetniki, katere so najeli oni jetniki, ki niso še prišli na vrsto.



V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NADVSE LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Frank Antončič

ki je za vedno zaspal dne 20. septembra 1938

Eno leto, oh dolgo leto, v dobi našega življenja, kar izgubili ljubega soproga, očeta, in še vedno točno grenke solze.

Nikdar Te ne bomo pozabili, vedno se Te bomo spominjali, enkrat bomo se združili in to bo srečno svidenje.

Zaljubljeni:

AGNES ANTONČIČ, soproga FRANK, sin

Cleveland, Ohio, 20. septembra 1939.

Bili so oni trije moški, katere je opazil Maurice, predno je stopil v kapelo.

Zdajci vojvodi povedo, da so odvetniki navzoči. Sairmeuse vojvoda se obrne proti njim in jim da znamenje, da se približajo; potem pa pokaže na Chanlouineau in reče:

"Ali boste zagovarjali tega lopova?"

Za trenutek se odvetnik obotavlja. Vsa obravnava je narejena porazen vtis na navzoče odvetnike. Zrli so eden na drugega in premišljevali, kaj bi naredili.

"Mi smo vse pripravljene, da zagovarjamo obtožence," reče zdajci najstarejši izmed njih. "Toda šele prvič v življenju smo jih videli in sploh ne vemo, kako naj jih zagovarjamo. Prosim, moramo torej, da nam dovolite več časa; na vsak način moramo najprvo govoriti z njimi."

"Sodnija vam ne dovoli nobenega časa," ga prekinje Sairmeuse. "Ali prevzamete zagovornišvo? Recite da ali ne."

Odvetnik se obotavlja, ne sicer iz strahu, kajti bil je pošten mož; toda iskal je argument, ki bi bil močan dovolj, da povzroči sitnost tem sodnikom.

"Govoriti hočem za njega," reče končno odvetnik, "toda najprvo moram z vso močjo protestirati proti tej nezaslišani škandalozni obravnavi."

"Oh, ohranite svoje govore za sebe. Bodite kratki!"

V taki naglici odvetnik seveda ni mogel kaj uspešnega narediti za svojega klijenta, a kljub temu pa je v nekaj trenutkih nagradil toliko argumentov, da bi jih morala poslušati vsaka sodnija.

Toda ves čas, ko je govoril, se je vojvoda nepotrpežljivo sukal po stolu in vrtel prste na rokah.

"Zagovor je bil dolg," reče, ko je odvetnik končal. "Strašno dolg. S to obravnavo ne bomo nikdar gotovi, ako vsak jetnik uporabi toliko časa."

Vojvoda se obrne proti svojim tovarišem, kot bi se hotel posvetovati z njimi, toda nenkrat se je premislil in zapovedal prosekatorju, da združi vse slučaje nesrečnikov v en sam slučaj, razven slučaj starejšega Escrovala.

"To bo okrajšalo našo obravnavo, kajti potrebni bosta samo dve razsodbi. Seveda se vsak posameznik lahko za sebe zagovarja."

Odvetniki protestirajo. Taka obraznava, kot jo je navedel vojvoda, bi uničila upanje ohraniti eno samo človeško življenje izmed nesrečnikov.

"Kako moremo braniti obtožence," reče odvetnik, "ko nam o njih ničesar znanega ni! Saj niti za njih imena ne vemo."

Odvetniki so prosili sodnijo, da jim dovoli en teden časa, vsaj štiri dni, ne, en dan, da se pripravijo. Vse zaman! Nasvet predsednika sodišča je bil sprejet.

Tako so poklicali slehernega jetnika k mizi po vrsti, kakor so sedeli na klopih. Vsak je povedal svoje ime, starost, bivališče in znanje, nakar so mu veleli, da se vrne na svoj sedež.

Šest ali sedem jetnikov je v resnici dobilo čas, da so lahko povedali, da o celi zadevi absolutno ničesar ne vedo, da so bili aretirani, ko so korakali po cesti in šli za svojimi opravki.

Prosil so, da se jim dovoli, da doprinesejo dokaze svojih trditve; pozivali so celo vojake, da jih niso dobili v boju, pač pa na javni cesti, ko so šli za delom.

Baron Escroval, katerega slučaj je bil ločen od ostalih, ni bil poklican k mizi. Njega so nameravali zadnjega zaslišati.

"In sedaj bomo slišali zagovornike," reče vojvoda. "Toda hitite, nikar ne zgubivajte časa po nepotrebnem. Ura je že dvanajst."

Potem se je pa začel sramotni, nezaslišani prizor. Vojvoda je prekinil odvetnike vsako sekundo, zapovedoval, naj bodo tiho, včasih jih je vpraševal, največkrat pa se jim je rogal.

"Neverjetno se mi zdi," reče, "da se more najti oseba, ki bi zagovarjala te lopove!"

Toda odvetniki so vztrajali, dasi so dobro vedeli, da je njihov prizadevanje zaman: Kaj naj sicer naredijo v danih okoliščinah? Obramba vseh devetindvajsetih jetnikov je trajala eno uro in pol.

Še komaj je bila izgovorjena zadnja beseda, vojvoda vzdihne in reče z nekakim zadovoljnim glasom:

"Jetnik Escroval, vstanite!"

Baron se dvigne, miren in dostojanstven. Na njegovem plemenitem obrazu ni bilo nobenega vznemirjenja, dasi je moral mož veliko trpeti.

V istem trenutku ko je vstal Escroval je planil kvišku tudi Chanlouineau, ki se je kar tresel od jeze in nevolje.

"Sedite mirno na svojem mestu!" zapove vojvoda, "ali pa vas odstranimo iz sodnije."

Kljub temu pa izjavi Chanlouineau, da mora govoriti, da ima pristaviti nekaj opazk k zagovoru, podanim od odvetnikov.

Na povelje vojvode se približata dva orožnika, ki zgrabita mladega kmeta. Dovolil jim je, da sta ga potisnila nazaj na sedež, dasi bi lahko oba

pobil na tla s svojo mišičavo roko.

Opazovalec bi mislil, da je Chanlouineau ves divji, toda v resnici je bil vesel. Namen, ki ga je imel, je bil sedaj dosežen. V pogledu, ki ga je pokazal duhoviku, je slednji lahko čital:

"Naj se zgodi karkoli, pazite na Maurica; zadržujte ga. Nikar ne dovolite, da uniči moje načrte."

Ta previdnost je bila zelo potrebna, kajti Maurice je postal silno vznemirjen; že ni mogel gledati okoli sebe, čutil je, da ga nekaj duši, da polagoma zgubiva pamet.

"Kje je vaša samozavest, katero ste mi obljubili?" šepeta duhovnik.

Toda nihče ni opazil stanja, v katerem se je mladi mož nahajal. V dvorani je zavladala skoro grobna tišina.

Slehera navzoča oseba je čutila, da je prišel odločilni trenutek, katerega je tudi sodnija komaj pričakovala.

Obsoditi in izreči kazen nad ubogimi kmeti je bila malenkostna zadeva. Toda obsoditi tako spoštovanega moža, ki je bil cesarski svetnik in cesarjev prijatelj! Kakšno slavo bo sodnija doživela s tem!"

Markiz Courtornieu je bil zadnje čase jako živahno na delu in tako se mu je posrečilo nakopiti sedem obtožb proti baronu, in kazen za najmanjši izmed teh obtožb je bila smrt.

"Kdo izmed vas," začne vojvoda Sairmeuse, "bo hotel zagovarjati tega največjega zločinca?"

"Jaz!" so vzkliknili vsi trije odvetniki v eni sapi.

"Čuvajte se!" svari vojvoda s škodoželjnim nasmehom. "Naloga ne bo posebno lahka."

"Ne lahka!" Bolje bi se glasilo, če bi rekel, da bo nevarna. Zagovornik v tem slučaju je tvegval svoj poklic, svoj mir, svojo svobodo, in skoro gotovo tudi življenje.

Trije zagovorniki zavzame-

jo svoja mesta poleg barona, ponosni, da so rešili čast svojega stanu in v resnici zagovarjajo pravico pred krivico.

"Jetnik," nadaljuje vojvoda Sairmeuse, "navedite svoje ime in poklic."

"Louis Guillaume, baron Escroval, poveljnik častne legije, bivši državni kancler pod cesarjem Napoleonom."

"Kaj, vi priznavate vaš sramotni poklic? Vi priznavate."

"Oprostite, gospod; ponosen sem, ker sem imel priliko slu-

žiti svoji domovini s svojo najboljšo zmožnostjo."

Vojvoda ga divje prekinje: "Ha, divno! Ti gospodje, komisariji, bodo znali vašo izjavo pravilno ceniti. Brez dvoma ste hoteli dobiti svoje bivše časti, pa ste šli skupaj v zaroto proti velikodušnemu princu. Podali ste se v družbo z največjimi lopovi v državi."

"Naši kmetje nikakor niso lopovi!" odvrne Escroval, "pač pa le zapeljani ljudje. Zapo-

mnite si to, gospod Sairmeuse! Sicer pa — in to vam je dobro znano — dobro veste, da jaz nikakor nisem bil udeležen pri tej zaroti."

"Vas so aretirali v vrstah zarotnikov in dobili so tudi orožje pri vas."

"Jaz nisem nosil orožja, gospod, in vi to dobro veste. In če so me dobili med kmeti, je bil to vzrok, ker sem jih hotel pregovoriti, da odnehajo nespametnim napadom na trdnjavo Montaignac."

1882

1939



Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prebridko vest, da je nemila smrt zahtevala življenje in je za vedno zaspal naš preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče

JOHN ČESNOVAR

ki je v bolnišnici izdihnil svojo blago dušo dne 16. avgusta 1939 v starosti 57 let. Doma je bil iz vasi Hruševa, pri Dobravi nad Ljubljano. K večnemu počitku smo ga položili dne 19. avgusta 1939 po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se najpristneje zahvalimo Rev. Matiji Jagru za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče, za opravljeno slovesno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Andrew Andreyu in Rev. Max Sodji za asistenco pri sveti maši.

Iskrena zahvala naj velja vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v času prevelike žalosti. Obenem tudi iskrena hvala tistim, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti, se udeležili svete maše ali ga spremili do groba.

Posebno lepa hvala naj velja članom društva Dvor Baraga št. 1317 C. O. F., društva Slovenec št. 1 SDZ, društva Carniola Tent No. 1288 T. M. in samostojnega društva Presv. Srca Jezusovega za lepo udeležbo pri pogrebu in nosilec krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Prisrčno zahvalo naj prejmejo vsi, ki so podarili krasne vence ter okrasili krsto v blag spomin pokojnemu, in sicer: Mr. in Mrs. Louis Shuber, Mr. Frank Garvas in sin, Mr. in Mrs. John Kocjančič, Mr. in Mrs. Joe Kopore, Mr. in Mrs. Anthony Jansa, Mr. in Mrs. Jos. Pirnat, Mrs. Jennie Pižmoht, Mr. Norman Locker, Mr. in Mrs. Louis Cimperman, društvo Carniola Tent No. 1288 T. M., društvo Dvor Baraga št. 1317 C.O.F., društvo Presv. Srca Jezusovega in društvo Slovenec št. 1 SDZ.

Naša prisrčna zahvala naj velja sledečim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za dušo pokojnega: Rev. Louis Baznik, Baznik družina, Mr. in Mrs. Charles Zupančič, Edna Ave., Mr. in Mrs. Frank Virant, Norwood Rd., Mr. in Mrs. Jos. Bokar, Carl Ave., Mr. in Mrs. Jos. Stribar, Mrs. Uršula Kucler, Mr. in Mrs. Frank Ivancic, Mrs. Frances Leban, Mr. in Mrs. Jos. Deželan, Mr. V. Pakiž, Mr. in Mrs. John Simončič, Mr. in Mrs. Blaž Pirnat, Mr. in Mrs. Jos. Menart, Mr. in Mrs. F. Zibert in družina, Mr. in Mrs. John Maizel, Mr. in Mrs. Blaž Hacc, Mr. in Mrs. A. Pirnat, Mr. in Mrs. Frank Perme Sr., Mr. in Mrs. A. Erbežnik, E. 63 St., Mrs. Mary Merhar, Norwood Rd., Mr. in Mrs. Jos. Dolenc, Mr. in Mrs. Ludwig Pavcek družina, Mrs. L. Lenaršič, Mr. in Mrs. Ludwig Mandel, Mr. in Mrs. Johnny in Mary Pangonis, družina Fr. Zakrajšek, Mr. in Mrs. Jos. Kopore, Mr. in Mrs. Edward Salomon, Mr. in Mrs. Kelly Sintic, Mr. in Mrs. Anton Kolenc, Mr. in Mrs. Joseph Avsec, Mr. in Mrs. John Moore, Mr. in Mrs. Mike Casserman, Mrs. Mary Repasky, Mr. Norman Locker, E. 59 St., Spech Bros., Mr. Frank Kisovec družina, Mr. in Mrs. John Brodnik Sr., Carl Ave., Mr. in Mrs. A. Malenšek, Mr. in Mrs. Steve Maslar, Mrs. Rose Urbančic, Mr. in Mrs. Anton Tanko, Mr. in Mrs. Louis Dezman, Mr. John Cvelbar.

Nadalje prisrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpogo pri pogrebu in sicer: Mr. in Mrs. G. Jencso, Josephine Kraine, Mrs. Rose Urbančič, Mr. Joe D. Marn, Mr. Jos. Shuber, Mr. John Pangonis, Mrs. Bokar, Mr. Norman Locker, Mr. John F. Maizel.

Lepa hvala tudi vsem, ki so poslali pismeno sožalje. — Naša iskrena zahvala naj velja pogrebni zavodu Zakrajsek Funeral Home za vso prijazno naklonjenost in za izvrstno vodstvo pogreba.

Služajno, če se je kakšno ime pomotoma izpustilo, prosimo oprostčenja in se jim ravno tako iskreno zahvalujemo.

Predragi in nikdar pozabljeni soprog in oče, močno potrti in žalostni nad Tvojo bridko izgubo Ti želimo, da počivaš mirno v zasluženem počitku. Božja volja je bila, da si nas moral zapustiti, toda ostal nam boš za vedno v sladkem spominu. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

Mary Česnovar, soproga
Mary por. Shuber in Jean, hčere
Louis, zet
Marlene in Louis, vnuka

Cleveland, Ohio, 20. septembra, 1939.

ŽENE IN DEKLETA

Sedaj je čas, da si izberete (na Will Call) fino in najnovije mode zimsko "STERLING" suknjo od \$14.50 naprej, ali FUR COATS od \$69.00 naprej, direktno iz tovarne, in to po veliki nižji ceni kakor na kateri drugi razprodaji.

Samo pokličite me ali mi pošljite vaš naslov, ne glede kje stanujete, da pridem po vas in vas peljem v tovarno, če kupite ali ne, in to vsak dan kakor tudi ob nedeljah dopoldan.

Se priporočam,

BENNO B. LEUSTIG

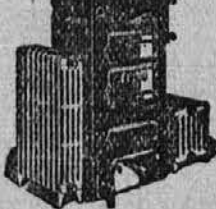
1034 Addison Rd.

Tel. ENdicott 3426

VAŠ KANDIDAT ZA COUNCILMANA 23. VARDE

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI



Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in hollerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH



Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLENVILLE 9218

Vprašajte za našega zastopnika—Štefan Robash

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

\$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75¢ je za vstopnico dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢